

מעשה באבא אומנא.

תענית דף כ"א [מתורגם]

אבא אומנא הנה בא לו שלום מישיבה של מעלה בכל יום, ולאבני כל יום ערב שבת, ולרבא כל ערב יום כפורים.

חלשה דעתו של אבני משום אבא אומנא, אמרו לו: אי אתה יכול לעשות כמעשיו של אבא אומנא.

ומה היו מעשיו של אבא אומנא? פשהה מקיז דם הנה מקיז לאנשים לבד ולנשים לבד. והיתה לו כסות שיש בה קרו, שהיתה קרועה ככוסלת, וכשהיתה אשה באה לפניו הנה מלבישה את הכסות, כדי שלא יסתכל בה.

והנה לו מקום צנוע מבחוץ להטיל בו פשיטין שקבל;

מי שיש לו מטיל בו, ומי שאין לו בא ויושב ואינו מתבייש. וכשנזדמן לו תלמיד חכם לא הנה נוטל ממנו שר; וכשהנה רואה אדם שאין בידו, הנה נותן לו פשיטין לאחר שעמד ואומר לו: לה הברא עצמך.

יום אחד שלח לו אבני שני תלמידי חכמים לבדקו. הושיבם והאכילם והשקם והציע להם מצעות בליה.

בפקר פרכום ונטלום ועמדו ויצאו להם לשוק. ומצאם. אמרו לו: ישומם מר, כמה הם שונים. אמר להם: כך וקד, אמרו לו: ושמה שונים הם יותר?

אמר להם: בכך לקחתים. אמרו לו: שלף הם וממך נטלנום. אמרו לו: בבקשה ממך, כמה חשדתנו?

אמר להם: אמרתי, ושמה פדיון שבויים נזדמן להם לתכמים ונתבישו לומר לי.

אמרו לו: עכשו יטל מר את שלו. אמר להם: מאותה שעה הסחתים מדעתי לצדקה.

(2) ספר ליקוטי מוהר"ן – מהדורא קמא סימן לד

[ד] וכל אחד ואחד מישראל, יש בו בחינת "צדיק מושל" שהוא בחינת מלא פום, כמו שכתוב (ישעיה ס'): "ועמך (ישראל) כלם צדיקים". וזהו פרוש (תהלים קי"ד): "ישראל ממשלו תיו", הינו 'מי מושל בי צדיק'.

כי יש בכל אחד מישראל, דבר יקר שהוא בחינת נקדה, מה שאין בתברו. כמעשה דאבני ואבא אומנא (תענית כ"א), שהשיבו לו, לא מצית למעבד פעבדא דאבא אומנא וכו'. ובחינה הזאת שיש בו יותר

מתברו, הוא משפיע ומאיר ומעורר לב תברו, ותברו צריף לקבל התעוררות ובחינה הזאת ממנו, כמו שכתוב (ב) ומקבלין דין מן דין

- אבא אומנא. אומנא זה שם המקצוע. – אבא- כי עשה אותו לעיקר, עבד את ה' יתברך דרכו. בדבר עצמו. אבא של האמון
- מה היא העבודה שלו? הוא עובד באיזור רגיש. אנשים שבאים אליו הם חולים והוא אולי התקווה שלהם. כמה קל להגיע במקום כזה לגאווה, לתחושת שליטה.
- ולכן הוא נזהר בצניעות דווקא. כי הצניעות שהוא שומר לטובת המטופלים שלו – תשמור גם עליו מעצמו. היכולת שלך להגיד לי=מישהו להתפשט.. תוריד בגדים, תלכש בגדים, אדם בלי בגדים הוא גם קצת נעדר כבוד. אבא אומנא נזהר בזה.
- אשה, לכאורה קל וחומר. אך לא היא. כמה קל להסתתר מאחורי האיצטלה המקצועית. הוא קצת משפיל את עצמו באומרו- יש לי יצר הרע. אני אמנם רופא חשוב. אך אין אדם שאין לו יצר הרע. ואני נזהר.
- כסף. למה באתי לעולם. באתי לרפאות. זו השליחות. גם משלמים לי על זה. אך מה עיקר ומה טפל. מי שאין לו. תחושה חזקה שהפרנסה מאת ה' יתברך. ולא ממך. לא מכיר את מעמדך הכלכלי. חביב אדם שנברא בצלם וכולם חולים אותו דבר.
- לך הברא את עצמך- עידוד. החזרת האמון.
- עין טובה. איפוק, לא קופץ, לא מזהה ישר ואומר זה שלי. משחק את המשחק. נשאר אמין.
- כלפי שמיא. הסחתי דעתי. אני כבר אחרי זה.
- כל אחד יכול להיות צדיק. בנקודה מסויימת. ושם הוא הכי צדיק. הוא הצדיק של כולם.

שאלות לעבודה

1. מתי "בא לך שלום מישיבה של מעלה?" – חיזוק/ודאות פנימית/ברכה/ לעמלך – שליחותך
2. "אמרו לו.."- מי האומרים? מה הם אמרו לו?
3. "כדי שלא יסתכל בה"-מקום שאת מזהה בתוכך שאת צריכה בו זהירות?
4. "במה חשדתנו?" – איך אני מגיבה באירועים שבהם "מנצלים לרעה" את האמון שאני נותנת..
5. בחינת "צדיק מושל" שלך- נסי לתת לה שם? איפיון?